



Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 9 ianuarie 2024
(OR. en)

5111/24

Dosar interinstituțional:
2024/0001(NLE)

CORDROGUE 1
SAN 8
RELEX 10

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	9 ianuarie 2024
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2024) 2 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie luată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaizeci și șaptea sesiuni a Comisiei pentru stupefianțe, cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2024) 2 final.

Anexă: COM(2024) 2 final



COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.1.2024
COM(2024) 2 final

2024/0001 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaizeci și șaptea sesiuni a Comisiei pentru stupefiante, cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene (UE), în cadrul celei de a 67-a sesiuni a Comisiei pentru stupefiant (Commission on Narcotic Drugs – CND) a Organizației Națiunilor Unite (ONU), cu privire la modificarea tabelului de substanțe anexate la Convenția unică a ONU asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971. Cea de a 67-a sesiune a CND este programată să aibă loc în perioada 14-22 martie 2024.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția unică a ONU asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și Convenția ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971

Convenția unică a ONU asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972 (denumită în continuare „Convenția asupra stupefiantelor”)¹ vizează combaterea abuzului de substanțe stupefiant printr-o acțiune coordonată la nivel internațional. Aceasta cuprinde două forme de intervenție și control care funcționează împreună. În primul rând, Convenția urmărește să limiteze deținerea, utilizarea, comerțul, distribuția, importul, exportul, fabricarea și producția de stupefiant exclusiv la scopurile medicale și științifice. În al doilea rând, aceasta combate traficul de stupefiant prin intermediul cooperării internaționale care vizează disuadarea și descurajarea traficantilor de stupefiant.

Convenția ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971 (denumită în continuare „Convenția asupra substanțelor psihotrope”)² stabilește un sistem de control internațional pentru substanțele psihotrope. Aceasta a răspuns diversificării și extinderii spectrului de stupefiant și a introdus controale cu privire la o serie de droguri sintetice, în funcție de potențialul lor de consum, pe de o parte, și de valoarea lor terapeutică, pe de altă parte.

Toate statele membre ale UE sunt părți la convenții, însă nu și Uniunea.

2.2. Comisia pentru stupefiant

CND este o comisie a Consiliului Economic și Social al ONU (ECOSOC), iar atribuțiile și competențele acesteia sunt descrise, între altele, în cele două convenții. Comisia este constituită din 53 de state membre ale ONU alese de ECOSOC. În martie 2024, 13 state membre ale UE vor fi membre cu drept de vot ale CND³. Uniunea are statut de observator în cadrul CND.

¹ Culegerea de tratate a ONU, vol. 978, nr. 14152.

² Culegerea de tratate a ONU, vol. 1019, nr. 14956.

³ Austria, Belgia, Franța, Finlanda, Ungaria, Italia, Lituania, Malta, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, Slovenia și Spania.

2.3. Actul avut în vedere spre adoptare de către Comisia pentru stupefiante

CND modifică în mod regulat listele cu substanțe care sunt anexate la convenții pe baza recomandărilor Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), care este consiliată de Comitetul său de experți privind dependența de droguri (*Expert Committee on Drug Dependence – ECDD*).

La 15 noiembrie, OMS a recomandat Secretarului General al ONU⁴ să adauge în tabelele anexate la convenții cinci substanțe care au fost supuse unei analize critice din partea ECDD.

În cadrul celei de a 67-a sesiuni, care va avea loc la Viena în perioada 14-22 martie 2024, CND este invitată să adopte decizii privind modificarea tabelor de substanțe anexate la convenții.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE LUATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Modificările aduse tabelor anexate la convenții au efecte directe, pentru toate statele membre, asupra sferei de aplicare a dreptului Uniunii în domeniul controlului drogurilor. La articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (denumită în continuare „decizia-cadru”)⁵, se prevede că, în sensul deciziei-cadru, prin „drog” se înțelege o substanță care face obiectul fie al Convenției asupra stupefiantelor, fie al Convenției asupra substanțelor psihotrope și oricare dintre substanțele enumerate în anexa la decizia-cadru. Decizia-cadru se aplică, prin urmare, substanțelor incluse în tabelele anexate la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope. Așadar, orice modificare a tabelor anexate la aceste convenții afectează în mod direct normele comune ale UE și modifică domeniul de aplicare al acestora, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Acest lucru este valabil indiferent dacă substanța în cauză a fost deja supusă controlului în Uniune.⁶

ECDD a efectuat o analiză critică a șase substanțe în cadrul celei de a 46-a reuniuni, și anume două benzodiazepine – bromazolam și flubromazepam, un nou opioid sintetic – butonitazen, două catinone/stimulatori – 3-clorometcatinonă (3-CMC) și dipentilonă, și o substanță de tip disociativ – 2-fluorodescloroketamină (2-FDCK).

Toate cele șase substanțe sunt monitorizate de către Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT). În plus, o substanță face deja obiectul unor măsuri de control în întreaga Uniune: 3-CMC a fost adăugată în 2022 pe lista drogurilor din Decizia-cadru. Mai mult decât atât, două dintre aceste substanțe – butonitazenul și 2-FDCK – fac obiectul unei monitorizări intensive de către OEDT. ECDD a decis să recomande ca cinci dintre aceste substanțe să fie incluse în tabele: bromazolam, butonitazen, 3-CMC, dipentilonă și 2-FDCK.

⁴ <https://www.who.int/groups/who-expert-committee-on-drug-dependence/46th-ecdd-documents>

⁵ Directiva (UE) 2017/2103 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2017 de modificare a Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului pentru a include noi substanțe psihoactive în definiția termenului „drog” și de abrogare a Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului, JO L 305, 21.11.2017, p. 12.

⁶ A se vedea anexa la decizia-cadru.

Propunerea Comisiei în ceea ce privește poziția Uniunii sugerează sprijinirea recomandărilor OMS, și anume, controlul celor cinci substanțe menționate mai sus deoarece aceste recomandări corespund stadiului actual al cunoștințelor științifice. În ceea ce privește noile substanțe psihoactive, adăugarea acestora în tabelele anexate la cele două convenții este susținută și de informațiile disponibile în baza de date europeană privind noile droguri a OEDT.

Este necesar ca, în vederea reuniunii CND în care urmează să se decidă asupra modificării tabelelor de substanțe, Consiliul să stabilească poziția Uniunii. Din cauza limitărilor intrinseci legate de statutul de observator al Uniunii, această poziție ar trebui să fie exprimată de statele membre care vor fi membre ale CND în martie 2024, acționând împreună în interesul Uniunii în cadrul acestei comisii. Uniunea nu este parte la aceste convenții, însă are competență exclusivă în acest domeniu.

În acest scop, Comisia propune o poziție a Uniunii care să fie exprimată de statele membre ce vor face parte din CND în martie 2024, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a 67-a sesiuni a CND cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope. În trecut, Consiliul a adoptat astfel de poziții ale Uniunii, ceea ce i-a permis UE să se exprime cu o singură voce în cadrul reuniunilor CND anterioare cu privire la modificarea tabelelor de substanțe la nivel internațional, întrucât statele membre participante la CND au votat în favoarea modificării tabelelor în conformitate cu poziția adoptată a Uniunii⁷.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE se aplică indiferent dacă Uniunea este sau nu membră a organismului în cauză sau parte la acordul respectiv⁸.

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Noțiunea include, de asemenea, instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”⁹.

⁷ Cu o singură excepție, care a făcut obiectul unei acțiuni în fața Curții de Justiție.

⁸ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014 în cauza Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctul 64.

⁹ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

CND este „un organism creat printr-un acord” în sensul acestui articol, dat fiind că este un organism înființat de Consiliului Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite (ECOSOC), căruia i s-au atribuit sarcini specifice în temeiul Convenției asupra stupefiantelor și al Convenției asupra substanțelor psihotrope.

Deciziile de modificare adoptate de CND sunt „acte cu efecte juridice” în sensul articolului 218 alineatul (9) din TFUE. În conformitate cu Convenția asupra stupefiantelor și cu Convenția asupra substanțelor psihotrope, deciziile CND sunt obligatorii. În cazul în care o parte înaintează ECOSOC o decizie CND spre revizuire în termenul aplicabil¹⁰, deciziile ECOSOC cu privire la chestiune sunt definitive. De asemenea, deciziile CND privind modificarea tabelelor au efecte juridice în ordinea juridică a UE în temeiul dreptului UE, dat fiind faptul că pot influența în mod decisiv conținutul legislației UE, respectiv al Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului. Modificările aduse tabelelor anexate la convenții au efecte directe asupra domeniului de aplicare al acestui instrument juridic al UE.

Actul avut în vedere nu completează cadrul instituțional al acordului și nu aduce modificări acestui cadru.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la traficul ilicit de droguri.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 83 alineatul (1) din TFUE, care identifică traficul ilicit de droguri ca fiind un domeniu al criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră și împuternicește Parlamentul European și Consiliul să stabilească norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul traficului ilicit de droguri.

4.3. Geometrie variabilă

Danemarca are obligații în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului, aplicabilă până la 21 noiembrie 2018, al cărei articol 1 prevede că prin „droguri” se înțelege oricare dintre substanțele care fac obiectul fie al Convenției asupra stupefiantelor, fie al Convenției asupra substanțelor psihotrope. Având în vedere că deciziile CND privind modificarea tabelelor de substanțe afectează normele comune din domeniul traficului ilicit de droguri care au caracter obligatoriu pentru Danemarca, atunci când se adoptă astfel de decizii de modificare a

¹⁰ Articolul 3 alineatul (7) din Convenția asupra stupefiantelor; articolul 2 alineatul (7) din Convenția asupra substanțelor psihotrope.

tabelelor, Danemarca participă la adoptarea unei decizii a Consiliului privind stabilirea poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii.

Irlanda are obligații în temeiul deciziei-cadru și, prin urmare, participă la adoptarea unei decizii a Consiliului de stabilire a poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii atunci când se adoptă astfel de decizii.

4.4. Concluzie

Temeiul juridic al propunerii de decizie este articolul 83 alineatul (1) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Nu există implicații bugetare.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată, în numele Uniunii Europene, în cadrul celei de a șaizeci și șaptea sesiuni a Comisiei pentru stupefiant, cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 83 alineatul (1) coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite (ONU) asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972 (denumită în continuare „Convenția asupra stupefiantelor”)¹¹, a intrat în vigoare la 8 august 1975.
- (2) În temeiul articolului 3 din Convenția asupra stupefiantelor, Comisia pentru stupefiant (CND) poate decide să adauge substanțe în tabelele anexate la convenția menționată. Aceasta poate introduce modificări ale tabelelor numai în conformitate cu recomandările Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), dar poate, de asemenea, să decidă să nu opereze modificările recomandate de OMS.
- (3) Convenția ONU asupra substanțelor psihotrope din 1971 (denumită în continuare „Convenția asupra substanțelor psihotrope”)¹² a intrat în vigoare la 16 august 1976.
- (4) În temeiul articolului 2 din Convenția asupra substanțelor psihotrope, CND poate decide să adauge sau să elimine substanțe în/din tabelele anexate la convenția menționată, pe baza recomandărilor OMS. Aceasta dispune de o vastă putere de apreciere în ceea ce privește luarea în considerare a condițiilor economice, sociale, juridice, administrative și a altor factori, dar nu poate acționa în mod arbitrar.
- (5) Modificarea tabelelor anexate la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope au efecte directe asupra sferei de aplicare a dreptului Uniunii în domeniul controlului drogurilor. Decizia-cadru 2004/757/JAI a

¹¹ Culegerea de tratate a ONU, vol. 978, nr. 14152.

¹² Culegerea de tratate a ONU, vol. 1019, nr. 14956.

Consiliului¹³ se aplică substanțelor incluse în tabelele anexate la respectivele convenții. Așadar, orice modificare la tabelele anexate la aceste convenții afectează în mod direct normele comune ale Uniunii și modifică domeniul de aplicare al acestora, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din TFUE.

- (6) Cu ocazia celei de a 67-a sesiuni, programată să aibă loc la Viena în perioada 14-22 martie 2024, CND urmează să decidă cu privire la adăugarea a cinci noi substanțe în tabelele anexate la Convenția asupra stupefiantelor și la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (7) Uniunea nu este parte la Convenția asupra stupefiantelor și nici la Convenția asupra substanțelor psihotrope. Aceasta are statut de observator, fără drept de vot, în cadrul Comisiei pentru stupefianți, în care 13 state membre sunt membri cu drept de vot în martie 2024.¹⁴ Este necesar ca statele membre respective să fie autorizate de Consiliu să exprime poziția Uniunii cu privire la modificarea tabelelor de substanțe anexate la convențiile respective, deoarece deciziile privind adăugarea unor noi substanțe în tabelele menționate intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii.
- (8) OMS a recomandat să se adauge o nouă substanță în tabelul I anexat la Convenția asupra stupefiantelor, trei noi substanțe în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope și o nouă substanță în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope¹⁵.
- (9) Toate substanțele analizate de Comitetul de experți privind dependența de droguri al OMS (ECDD) și recomandate de OMS să fie adăugate în tabelele de substanțe sunt monitorizate de către Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT) ca substanțe psihoactive noi în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶.
- (10) Conform evaluării efectuate de ECDD, bromazolamul (denumirea IUPAC: 8-bromo-1-metil-6-fenil-4*H*-[1,2,4]triazolo[4,3-*a*][1,4]benzodiazepină) este o benzodiazepină cu o potență relativ ridicată. Bromazolamul a făcut deja obiectul unei analize din partea ECDD în cadrul celei de a 45-a reuniuni și a fost plasat sub supraveghere. Bromazolamul nu are utilizări terapeutice cunoscute sau autorizații de introducere pe piață. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de bromazolam și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța bromazolam să fie introdusă în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (11) Bromazolamul a fost detectat în 19 state membre și este controlat în cel puțin patru state membre. Bromazolamul este monitorizat de OEDT. Un stat membru a raportat o intoxicație acută cu expunere confirmată la bromazolam. O altă intoxicație acută cu

¹³ Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO L 335, 11.11.2004, p. 8).

¹⁴ Austria, Belgia, Franța, Finlanda, Ungaria, Italia, Lituania, Malta, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, Slovenia și Spania.

¹⁵ <https://www.who.int/groups/who-expert-committee-on-drug-dependence/46th-ecdd-documents>

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (JO L 376, 27.12.2006, p. 1).

expunere suspectată la bromazolam a fost raportată de un stat membru. Cinci state membre au raportat un total de 15 decese cu expunere confirmată la bromazolam.

- (12) Prin urmare, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a adăuga bromazolamul în tabelul IV anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (13) Conform evaluării efectuate de ECDD, butonitazenul (denumirea IUPAC: 2-[(4-butoxifenil)metil]-*N,N*-dietil-5-nitro-1*H*-benzimidazol-1-etanamină) este un opioid sintetic derivat din benzimidazol („nitazen”), cu o structură chimică și acțiune farmacologică similare cu cele ale drogurilor din tabelul I anexat la Convenția asupra stupefiantelor. Butonitazenul nu a făcut obiectul unei analize anterioare de către ECDD. Butonitazenul nu are utilizări terapeutice cunoscute sau autorizații de introducere pe piață. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de butonitazen și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. În consecință, OMS recomandă ca substanța butonitazen să fie introdusă în tabelul I anexat la Convenția asupra stupefiantelor.
- (14) Butonitazenul a fost detectat în șapte state membre și este controlat în cel puțin trei state membre. Butonitazenul face obiectul unei monitorizări intensive de către OEDT. Un stat membru a raportat un deces cu expunere confirmată la butonitazen.
- (15) Prin urmare, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a adăuga butonitazenul în tabelul I anexat la Convenția asupra stupefiantelor.
- (16) Conform evaluării efectuate de ECDD, 3-clorometcatinonă (3-CMC; denumire IUPAC: 1-(3-clorofenil)-2-(metilamino)propan-1-onă) este un stimulent sintetic din familia catinonei. 3-CMC este un analog al drogului metcatinonă, care este controlat în conformitate cu tabelul I anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope. 3-CMC nu se află în prezent sub control internațional, însă izomerul său 4-CMC a fost plasat sub control internațional în 2020. 3-CMC nu a făcut obiectul unei analize anterioare de către Comitetul de experți al OMS privind dependența de droguri. 3-CMC nu are utilizări terapeutice cunoscute sau autorizații de introducere pe piață. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de 3-CMC și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța 3-CMC să fie introdusă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (17) Riscurile legate de 3-CMC au fost evaluate de comitetul științific al OEDT, iar substanța 3-CMC a fost deja inclusă în definiția termenului „drog” în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI prin Directiva delegată (UE) 2022/1326 a Comisiei¹⁷. Această substanță este monitorizată de OEDT. La momentul evaluării riscurilor, în noiembrie 2021, 3-CMC fusese detectat în 23 de state membre. Două state membre au raportat în total 10 decese cu expunere confirmată la 3-CMC, iar un stat membru a raportat o intoxicație acută cu expunere confirmată la 3-CMC.

¹⁷ Directiva delegată (UE) 2022/1326 a Comisiei din 18 martie 2022 de modificare a anexei la Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului în ceea ce privește includerea unor substanțe psihoactive noi în definiția termenului „drog” (JO L 200, 29.7.2022, p. 148).

- (18) Prin urmare, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a adăuga substanța 3-CMC în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (19) Conform evaluării efectuate de ECDD, dipentilona (denumirea IUPAC: 1-(1,3-benzodioxol-5-il)-2-(dimetilamino)pentan-1-onă) este un stimulent sintetic din familia catinonei. Această substanță are o structură chimică și o farmacologie similare cu cele ale altor catinone sintetice din tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope. Dipentilona nu a făcut obiectul unei analize anterioare de către Comitetul de experți al OMS privind dependența de droguri. Dipentilona nu are utilizări terapeutice cunoscute sau autorizații de introducere pe piață. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de dipentilonă și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Nu a fost raportată nicio utilizare medicală autorizată. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța dipentilonă să fie introdusă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (20) Dipentilona a fost detectată în 16 state membre și este controlată în cel puțin patru state membre. Dipentilona este monitorizată de OEDT.
- (21) Prin urmare, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a adăuga substanța dipentilonă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (22) Conform evaluării efectuate de ECDD, 2-fluorodescloroketamină (2-FDCK; denumire IUPAC: 2-(2-fluorofenil)-2-metilamino-ciclohexanonă) este o arilciclohexilamină asociată chimic cu ketamina anestezică disociativă. 2-FDCK nu a făcut obiectul unei analize anterioare de către Comitetul de experți al OMS privind dependența de droguri. 2-FDCK nu are utilizări terapeutice cunoscute sau autorizații de introducere pe piață. Există suficiente dovezi care indică faptul că se face sau este probabil să se facă abuz de 2-FDCK și că această substanță poate constitui o problemă de sănătate publică și o problemă socială care să justifice plasarea ei sub control internațional. Prin urmare, OMS recomandă ca substanța 2-FDCK să fie introdusă în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (23) 2-FDCK a fost detectată în 22 de state membre și este controlată în cel puțin cinci state membre. 2-FDCK face obiectul unei monitorizări intensive de către OEDT. Două state membre au raportat un total de două decese cu expunere confirmată la 2-FDCK. Trei state membre au raportat un total de 11 intoxicații acute cu expunere confirmată la 2-FDCK. O altă intoxicație acută cu expunere suspectată la 2-FDCK a fost raportată de un stat membru.
- (24) Prin urmare, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a adăuga substanța 2-FDCK în tabelul II anexat la Convenția asupra substanțelor psihotrope.
- (25) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul CND, întrucât deciziile privind includerea celor cinci substanțe vor putea influența în mod decisiv conținutul legislației Uniunii, și anume Decizia-cadru 2004/757/JAI.
- (26) Poziția Uniunii se exprimă de către statele membre care sunt membre ale CND, acționând împreună.

- (27) Danemarca are obligații în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI și, prin urmare, participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.
- (28) Irlanda are obligații în temeiul Deciziei-cadru 2004/757/JAI și, prin urmare, participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie luată, în numele Uniunii, în cadrul celei de a șaiszeci și șaptea sesiuni a Comisiei pentru stupefiante din perioada 14-22 martie 2024, când organismul în cauză este invitat să adopte decizii privind adăugarea unor substanțe în tabelele anexate la Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și la Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971, este prevăzută în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Poziția menționată la articolul 1 este exprimată de statele membre care sunt membre ale Comisiei pentru stupefiante, acționând împreună în interesul Uniunii.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*